Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

S[e]c[unda]m lucam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

Inaniter ita ꝗ corpus ab a-
nima viuificatur ſi diſcedēte
chriſto anīa moriat᷑. Nā ⁊ ipſe
dñs vt fidē eſſe vitā aīe demō-
ſtraret: infideles mortuos ap
pellauit dicēs Dimitte mor-
tuos ſepelire mortuos ſuos.
Tu. ℟. Iſte cognouit iuſtici
am ⁊ vidit mirabilia magna
⁊ exorauit altiſſimū ⁊ inuent⁹
eſt ī numero ſctōꝝ. ℣. Iſte eſt
qui cōtēpſit vitā mūdi ⁊ ꝑuēit
ad celeſtia regna. Et. Lcō v.
Quid ergo ꝓderit qꝛ videt᷑ ī
corpe viu⁹ qui fuerit ī anima
morte infidelitatꝭ occiſ⁹. Iſta
beatus martir plenus ſpū ſan
cto cogitanit ⁊ vt ſemꝑ ī aīa
viueret mortē corpis nullate
nus formidauit. Meminerat
enī dñm dixiſſe Nolite time-
re eos qui occidūt corpus a-
nimam aūt non pñt occidere.
Magis aūt eū timere q̄ pt a-
nimā ⁊ corp⁹ ꝑdere ī gehēnaꝫ
℟. Stolā iocūditatis indu-
it eū dñs Et coronā pulchri-
tudis poſuit ſup caput ei⁹.
Induit eū dñs lorica fidei et
armauit eum. Et. Lcō ſexta.
Nouerat ergo hec beat⁹ mar
tir anīa nō moriēte corpus q̄
dē cū eterna requie ac felicita
te victuꝝ. Hinc eſt ꝙ ad ſube
undā corpis mortē indubitā-
ter ⁊ fortiter venit: qꝛ in ipſa
tpali morte eternā vitā anime
ſimul ⁊ carnis inueniit. Non ē
ergo victus ille victor occiſus
cui mors corpis tm̄ facta eſt
triumphalis vt ꝑ illā morteꝫ
fieret imortalis. Traditur ita
ꝗ iudici martir: deputat᷑ cru-
ciatibꝫ occidēdus. Deinde qꝛ
feruet ardore charitatis dolo
rē nō metuit ſupplicij Exhibu
it corp⁹ ſuū hoſtiā viuētē ſan-
ctā deo placētē. Impletuꝫ eſt
in illo etiā corpaliter quod ſpi
ritualiter ſcriptum de iuſtis
in libro ſapientie continetur.
Qm̄ de⁹ tēptauit illos ⁊ in-
uenit illos dignos ſe Tu aūt.
℟. Coronā aureā ſup caput
eius Expreſſam ſigno caſtita
tis glīam honoris et op⁹ for-
titudinis. ℣. Qm̄ ꝑueniſti e-
um ī bñdictionibꝫ dulcedinis
poſuiſti ī capite eius coronaꝫ
de lapide precioſo. Expreſſā.
In tertio noct. añ. Iuſtus do
minus ⁊ iuſticias dilexit eq̄ta
tem vidit vultus eius. pſalm
In domino confido. añ. Ha-
bitabit in tabernaculo tuo re
quieſcet in mōte ſctō tuo. ps.
Dñe qs ha. añ. Poſuiſti dñe
ſup caput ei⁹ coronā de lapid̄
ꝓcioſo. ps Dñe ī vir. ℣. Ma
gna ē glīa. Scdm̄ lucam.
In il. t. Di. ie. d. ſ. Si qſ
poſt me vult venire ab-
neget ſemetipm̄ ⁊ tollat crucē
ſuā ⁊ ſequat᷑ me Et rel. Ome
Quia dñs ac re- lia b. greg.
demptor nr̄ nou⁹ hō vēit ī mūdm

noua precepta dedit mundo.
Vite enim noſtre veteri in vi-
tijs enutrite: contrarietatē op
poſuit nouitatis ſue. Quid
enim vetus quid carnalis ho
mo nouerat: niſi ſua retinere a
liena rapere ſi poſſet concupi-
ſcere ſi non poſſet. Sed cele-
ſtis medicus ſingulis quibuſ
qꝫ vitijs obuiātia adhibet me
dicamenta. Nā ſicut arte me
dicie calida frigidis: frigida
calidis curantur Ita dominꝰ
noſter contraria oppoſuit me
dicamenta peccatis vt lubri-
cis continentiam: tenacibus
largitatem: iracundis mānſue
tudinem. elatis preciperet hu
militatem. Tu autē. ℟. Hic
eſt vere martir qui pro chriſti
nomine ſanguinem ſuuꝫ fudit
Qui minas iudicuꝫ nō timu
it: nec terrene dignitatis glo-
riam queſiuit: ſed ad celeſtia
regna peruenit. ℣. Iuſtū de-
duxit dominus per vias re-
ctas. ⁊ oſtendit illi regnū dei.
℟ ecte cū ſequen- Lectō viij.
tibꝫ noua mandata propone
re dixit: Niſi quis renuncia-
uerit om̄ibus que poſſidet ñ
poteſt meus eſſe diſcipulus.
Ac ſi aperte dicat Qui ꝑ vi-
tam veterem aliena concupi-
ſcitis per noue conuerſationiſ
ſtudium ⁊ veſtra largimini.
Quid ergo in hac lectōne di
cat audiamus. Qui vult ve-
nire poſt me abneget ſemetip
ſum. Ibi dicitur vt abnege-
mus noſtra: hic dicitur vt ab
negemus nos. Et fortaſſe nō
eſt homini laborioſum relin-
quere ſua ſed valde laborioſū
eſt relinquere ſemetipſum. T.
℟. Poſuit coronā capiti meo
⁊ circumdedit me veſtimen-
to ſalutis. Ad expugnandas
gentes et omnes inimicos. ℣.
Iudica dn̄e nocentes me: ex-
pugna impugnantes me: app
hende arma ⁊ ſcutum. Le. ix.
Minus quippe eſt abnegare
quod habet: valde aūt multū
eſt abnegare quod eſt. Ad ſe
autem nobis venientibꝫ do-
minus precepit vt renuncie-
mus noſtris: quia qui ad fi-
dei agonem venimus lucta-
men contra malignos ſpiritꝰ
ſumimus. Nihil aūt maligni
ſpiritus in hoc mundo prop-
um poſſident. Nudi ergo cū
nudis luctari debemus. Naꝫ
ſi veſtitus quiſqꝫ cum mūdo
luctatur: citius ad terram de-
icitur. qꝛ habet vnde teneatur
Quid enī ſunt terrena om̄ia:
niſi quedam corporis indum̄
ta. Tu. ℟. Gloria ⁊ honore
coronaſti eum dn̄e. Et conſti
tuiſti eum ſup opa manuū tu-
arū. ℣. Quoniam preueniſti
vt s. ℟. Iuſtum deduxit do
minus per vias rectas ⁊ oſtē
dit illi regnuꝫ dei ⁊ dedit illi

ſcientiam ſanctorum:honeſta
uit illum in laboribus. Et cō
pleuit laborem illius. ℣. Im
mortalis eſt enim memoria il
lius quia ⁊ apud deum nota
eſt ⁊ apud homines. Et con.
Te deum dicitur. ℣. Ora p̄
nobis. Ad laud an̄. Qui me
confeſſus fuerit coram homi-
nibꝫ confitebor et ego eum co
ram patre meo. ps. Dominꝰ
regnauit cū ceteris. an̄. Qui
ſequitur me non ambulat in
tenebris ſed habebit lumē vi
te dicit dominꝰ. an̄. Si quiſ
mihi miniſtrauerit honorifi-
cabit eum pater meus qui eſt
in celis dicit dominus. An̄.
Si quis ꝑ me intrauerit ſal-
uabitur ⁊ paſcua inueniet di-
cit dn̄s. An̄. Volo pater vt
vbi ego ſuz illic ſit et miniſter
meus. Hymnus Martir di
Capl'm et collecta vt in pri-
mis veſperis. ℣. Juſtus vt
palma. Super benedictꝰ an̄.
Hic vir deſpiciens mundum
⁊ terrena triumphans diuiti
as celo condidit ore ⁊ manu.
Nulla ſuffra. Ad primaz de
tempe. Ad tertiam an̄. Qui
ſequitur me. ℟. Gloria ⁊ ho-
nore coronaſti eum dn̄e. Gl'ia
℣. Et conſtituiſti eum ſuꝑ o-
pera manuum tuarū. Gloria
℣. Poſuiſti domine. Ad ſex-
tam an̄. Si quis mihi ſ. ℟.
Poſuiſti dn̄e ſuꝑ caput eius.

Poſuiſti. ℣. Coronam de la
pide precioſo. Po. ℣. Mag-
na eſt gloria. Ad nonam an.
Volo pater. ſ. ℟. Magna
eſt gloria eius in ſalutari tuo
Ma. ℣. Gloriam ⁊ magnuz
decorē impones ſuꝑ eū Ma.
℣. Juſtus vt palma florebit.
Sicut ce.li.multipli.in do.d.
In ſecūdis vs ps feriales cū
ſuis an̄. Hymnus Deus tu-
orum. ℣. Juſtus vt pal. Su
per magn̄. an̄. Iſte cognouit
iuſticiā ⁊ vidit mirabilia ma
gna et exorauit altiſſimum:et
inuentus eſt ī numero ſancto
ruz. Cap et col' vt ſ. Sermo
de marty. et ponti. Lectio I.
IN martyrio beatiſſimi
N. fratres chariſſimi v-
niuerſa nobiſcum chriſti exul-
tet eccleſia quam in om̄e gau-
dium et celeſtis eruditione ſer-
monis inſtruxit: ⁊ munere tri
umphalis ſanguinis decora-
uit. Fuit enī in eo ſicut comꝑ
tum habemus ⁊ contra erro-
res diaboli ſpiritualis ſapiē-
tie plenitudo ⁊ aduerſus pſe-
cutiones mundi chriſtiani in
fatigata conſtantia. Tu aūt.
Quis non huius- Lectio ij.
modi virum quantis valet p̄
conijs proſequitur cuius elo-
quentia inſpirata diuinitus
⁊ docuit eccleſias ⁊ ſeculuz cō
futauit. Vere hic mirabil' at
ꝙ omniuz vbiꝙ ſtudijs cele-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN